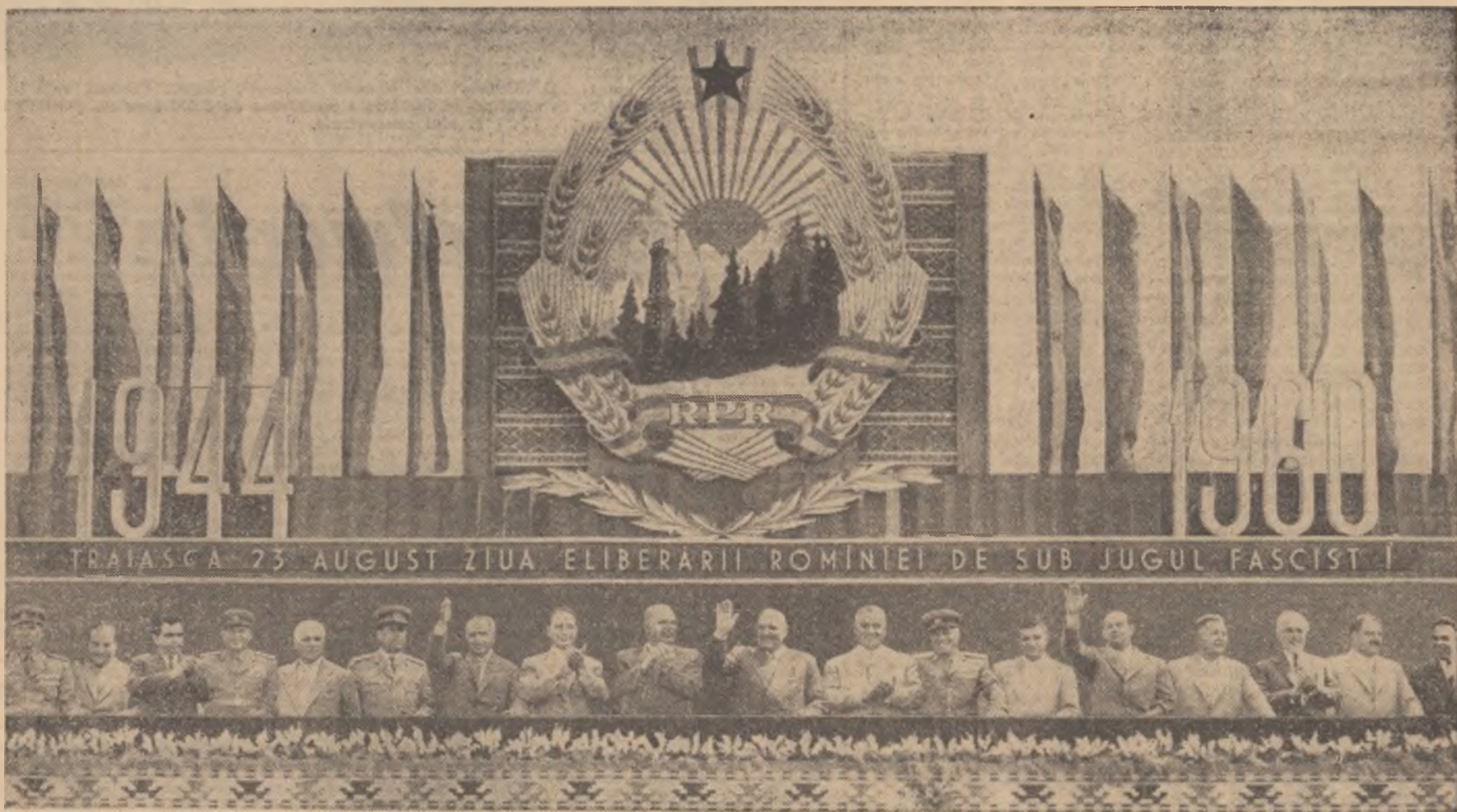

Poporul muncilor
a sărbătorit cu entuziasm
cea de a XVI-a aniversare
a eliberării patriei

PARADA MILITARĂ ȘI MAREA DEMONSTRAȚIE A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

TRIBUNA CENTRALĂ ÎN TIMPUL PARAZII MILITARE ȘI AL DEMONSTRAȚIEI OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ. De la stînga la dreapta tovarășii: general locotenent Marcu Stan, comandantul parăzii militare, Alexandru Birlădeanu, Mihail Dalea, general de armată Leontin Sălăjan, Dumitru Coliu, general colonel Alexandru Drăghici, Petre Borilă, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, general de armată Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghloroș, Leonte Răutu, Ștefan Voltec, Janoș Fazekas, Florian Dănălache.

Cea de-a 16-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist l-a găsit pe oamenii muncii de la orașe și sate în plin avînt pentru înlăturarea insufletitorului program elaborat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Tradiționala paradă militară și marea demonstrație a oamenilor muncii din București, care s-au desfășurat în Piața Stalin, au avut anul acesta și mai multă strălucire. Piața împodobită sărbătorește cu ghirlande de flori și verdeață, cu sute de steaguri tricolore și roșii, era dominată de marile tablouri ale învățătorilor proletariatului mondial Marx-Engels-Lenin. Deasupra tribunei centrale se afla o mare stemă a Republicii Populare Romine sub care era înscrisă memorabila dată: 23 August. De o parte și alta a stemei, datele festive 1944—1960, însoțite de urarea: „Trăiască 23 August, ziua eliberării Rominiei de sub jugul fascist!”.

Pe panouri mari, așezate deasupra tribunei, se aflau urările: „Trăiască și înflorească patria noastră iubită, Republica Populară Romină!” „Slavă Partidului Muncitoresc Român, conducătorul încercat al poporului, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!” „Sub steagul marxism-leninismului, sub conducerea partidului înainte pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră!” „Trăiască prietenia între poporul român și popoarele Uniunii Sovietice și celorlalte țări ale lagărului socialist unit și puternic!”.

În tribune se aflau membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri supe-

riori, activi și de rezervă al forțelor noastre armate, foști comandanți de mari unități în războiul antifascist, numeroși fruntași în muncă din întreprinderile Capitalei, academicieni și alți oameni de știință, artă și cultură, ziariști romini și corespondenți ai presei străine, oaspeți de peste hotare.

În tribuna rezervată corpului diplomatic au luat loc șefii misiunilor diplomatice acreditate la București, atașatii militari și alți membri ai corpului diplomatic.

În plată erau aliniate trupe ale forțelor noastre armate.

Cei prezenți au primit cu puternice aplauze, cu aclamații îndelungate, pe conducătorii partidului și guvernului. La ora 8, în tribuna

centrală au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghloroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ștefan Voltec, Mihail Dalea, Janoș Fazekas, Alexandru Birlădeanu, Florian Dănălache.

Sunete prelungi de trompete au vestit începerea festivității. Într-o mașină deschisă sosește în Piața Stalin ministrul Forțelor Armate ale R. P. Romine, general de armată Leontin Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Trupele aliniate în plată prezintă onorul.

Comandantul parăzii militare, ge-

neral locotenent Marcu Stan, prezintă raportul.

Ministrul Forțelor Armate, însoțit de comandantul parăzii, trece apoi în revistă trupele și le felicită călduros cu prilejul celei de-a 16-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. În plată răsună puternice urale.

Generalul de armată Leontin Sălăjan urcă, apoi, în tribuna oficială de unde, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al guvernului Republicii Populare Romine, rostește cuvîntul de salut.

Fanfara militară întonează Imnul de Stat al R. P. Romine. Se trag 21 de salve de artilerie în semn de salut pentru marea sărbătoare națională a poporului nostru. Se aud puternice urale ale ostașilor.

Defilarea este deschisă și în acest an de ofițerii-elevi ai Academiei Militare Generale. În fruntea coloanei flutură flamura de mătase a drapelului parăzii.

Prin fața tribunei trec apoi în marș volnicesc elevii din școlile militare, viitorii ofițeri ai Armatei noastre Populare.

Trec în pas de front batalioane de paradă alcătuite din infanteriști cu automate la piept sau cu armele pe umăr.

În sunetele ritmice ale tobelor, în acordurile marșurilor ostășești defilează vinători de munte, marinari, grăniceri.

Dinspre statua Aviatorilor se aude duduțul de motoare. Își face intrarea în plată coloana trupelor mecanizate, precedată de un transportor blindat avînd la bord drapelul primei unități mecanizate. În ritmul uniform al motoarelor, trec în-

În acordurile „Marșului partizanilor” trec gărzile muncitorești

(Continuare în pag. 4-5)

RĂMĂȘAGUL

— Facem rămășag?

— Facem.

Și bătură palma.

— Ei, acum care pe care, vecine — spuse Tudor Oprea, privind-l pe Iordache cu siguranță, drept în ochi, încît îl făcu pe acesta să se îndoiască de reușită. Andrei Iordache se crezu dator să dea o explicație:

— Tu te-ai scris în colectivă. Foarte bine. Să vedem ce o să aduci acasă. Eu mai aștept, dar să știi că-s cu ochii pe tine. Îți urez din toată inima spor pe noul drum.

Discuția aceasta a avut loc astă-toamnă în casa proaspătului colectivist Tudor Oprea. N-a trecut de atunci un an și Oprea parcă-i alt om. Gospodăria l-a trimis în iarnă la Buzău, la un curs pentru creșterea păsărilor. În primăvară colectivității din Costești au construit o puierniță și au cumpărat 1.000 de pui pe care i-au dat în grijă utemistului Tudor Oprea. În acest timp, nevasta lui, Elena, muncea în brigada de cîmp

Tudor și Elena s-au luat din dragoste în urmă cu trei ani. Avere n-avea nici unul, nici celălalt. Erau însă tineri și dornici să-și făurească drum în viață. Doi ani și-au muncit bucata lor de pămînt. Roadele nu răsplăteau munca. Intr-al treilea an s-au hotărît să se alăture celor peste 150 de familii din gospodăria colectivă. Prin muncă au devenit părtași la bogăția gospodăriei colective.

În cei zece ani de experiență, gospodăria și-a construit grajduri pentru vite, maternitate de scroafe, săi-van magazine și pătură. Terminându-se recoltatul grîului, s-a socotit producția medie la 1.766 kg. la hectar. Oprea s-a grăbit să-i comunice cifra lui Iordache despre care știa că adusese acasă de pe un hectar doar 800 kg. de grîu.

Intr-una din zilele trecute, o nouă întîlnire a lui Oprea cu Iordache a hotărît soarta rămășagului. Era duminică, 14 august. După-amiază, în curtea gospodăriei, plină cu oameni, s-au împărțit avansurile de 40 la sută. Andrei Iordache amestecat prin mulțime, asculta cuvintele președintelui Gheorghe Crăciun.

Iordache încercă să facă o socoteală, dar președintele începu să citească de pe o listă numărul zilelor-muncă făcute de fiecare familie.

— ...Constan' n Udrea — 252. Victor Arsenie — 267, Gheorghe Udrea — 203, Costea Ștefan — 179, Tudor Oprea — 191...

Ajuns acasă, Iordache își luă un creion și o foaie de hîrtie.

— Du-te tu, femeie, îi spuse el nevestei, pînă la Oprea. Mai tîrziu oi trece și eu.

După ce plecă Floarea, Andrei începu să socotească. Cînd termină, sublinie cîteva cifre și le privi cu atenție, mormăind:

— Și asta nu-i tot. E numai avansul.

Băgă hîrtia în buzunar și se duse la Oprea. Cum deschise poarta, Tudor îi ieși în întîmpinare:

— Floarea nu-i pe-aici? Întrebă Andrei, pentru ca vecinul să creadă că a trecut numai ca s-o caute pe ea.

— Aici e, Iordache. Dar hai în casă.

Intrară. Pe masă un teanc de bani.

— Tocmai ne făceam socotelile, explică Oprea. — Deh, ca gospodarul. O să-mi cumpăr bicicletă și o să facem podele și o să tencuim casa. La toamnă, cînd o să luăm grosul, vrem să tragem lumină și să ne cumpărăm radio. Fără astea nu se mai poate, toți colectivității au. Azi dimineață am auzit o discuție între Iamandi și Stoica.

Tudor Oprea avea sămîntă de vorbă. Bucuria roadelor primite și mîndria că Iordache a venit tocmai azi pe la el, cînd casa-i plină cu bucate și buzunarul umflat de bănet, îi dădeau ghes să povestească, să explice care-s faptele și gîndurile semenilor lui — colectivității.

— Și despre ce credeți că discutau? Numai ce aud: „I. J.-ul e mai bun” Dar „MZ-ul ce are?” Mă uitam la ei și credeam că vorbesc pășărește. Voi știți ce-i aia MZ și I. J.? Motociclete. Da, îi bate gîndul să-și cumpere motociclete. Ei sînt colectivități mai vechi.

Spuse aceste ultime cuvinte ca un fel de scuiză pentru faptul că el nu-și cumpără decît bicicletă.

Oprea tăcu, așteptînd ca Iordache să-l întrebe ceva. Dar întrebarea nu veni, așa că tot Oprea fu cel care sparse tăcerea.

— Hai să-ți arăt ce-am adus de la colectivă ca avans, îi îndemnă el pe Iordache.

Andrei nu se mișcă de pe scaun. Rosti numai atît: „știu” — și scoase din buzunar foaia de hîrtie pe care calculase. Îi arătă lui Oprea. Acesta se uită. Mai întîi nu înțelese nimic. Apoi se dumiri și fața i se destinse într-un zîmbet larg, fericit.

— Deci am cîștigat rămășagul. Recunoști?

— Da, ai cîștigat — spuse Iordache. — Însă nici eu n-am pierdut. Dau o sticlă de țuică, dar m-am învățat minte. La ce să mai aștept? Acum m-am convins care-i drumul cel bun.

A. CROITORU

Munca de însilozare la G.A.C. „Unitatea” din comuna Stoenești, raionul Caracal, este în toi. Colectivității și-au propus ca în acest an să însilozeze cantitatea de 2.300 tone de porumb siloz și alte concentrate.

În ședința de la raion din primăvară, cînd președintele gospodăriei agricole colective „21 Decembrie” din Foltești, a chemat la întrecere toate gospodăriile din raionul Bujor, s-au auzit risete infundate. „I-auzi, gospodăria din Foltești vrea să se ia la întrecere! S-o fi bazînd pe cele 250 hectare porumb la care au întîrziat culesul anul trecut, hi, hi, hi!”

Risul acesta îl mîncase multe nopți lui Jan Slabu. Și acum, cînd avea toate motivele să nu-l mai ia în seamă, tot îi mai suna în urechi...

Ce-i drept, e drept, a fost mare cutezanță din partea lui, pe atunci proaspăt președinte al gospodăriei, să cheme la întrecere gospodăriile cunoscute și recunoscute de ani de zile ca fiind fruntașe. Mai apoi și-a frămîntat mult timp mîntea s-o scoată la capăt. Se culbăriseră obiceiurile rele în gospodărie. Disciplina? Erau cîțiva în gospodărie care o nesocoteau, veneau la treabă cînd voiau și mai des nu voiau decît voiau. „Și totuși, nădejdea nu poate fi decît în oameni. Totul depinde de felul cum vom și să-l mobilizăm” i-a spus secretarul organizației de bază, Mihai Oancea

Amîndoi obișnuiau să stea la sfat ori de cîte ori se ivea vreo problemă complicată. Se făcea în fiecare seară bilanțul zilei care a trecut și planul pentru a doua zi. La ședințele organizației, comunistii cumpăneau ce trebuie făcut ca să salte gospodăria din rîndul celor codășe. Socoteli gospodărești, măsuri agrotehnice, angajamente se încrucișau în aer. Urmară apoi ședințele consiliului de conducere al gospodăriei, adunări generale ale colectivelor. Cel mai bun oameni din colectivă arătau că dacă se va munci ca anul trecut, vor ajunge de ris.

Nu-l de-ajuns să vrei, trebuie să știi și cum să muncești ca să scoți rod bogat. La cîmin au fost programate, aproape în fiecare săptămînă, conferințe din cele ce urău omului cum să smulgă pămîntului mai multe roade. Au învățat din ele oamenii cum se fac însămintările, cum trebuie cultivat porumbul, ce importanță are porumbul siloz și cum trebuie el cultivat. Apoi, la cele 24 case de cîștit s-au adus mai ales cărți agrotehnice. Broșurile: „Sfaturi agricole”, „Răsădită și lucrările de îngrijire a răsădurilor” și altele au fost citite la toate cercurile.

Gospodăria nu are agronom, dar regulile agrotehnice au fost respectate cu strînicie. S-au îngrijit și de sectorul zootehnic. Numărul de vaci a crescut de la 37 la 125. Dacă înainte brigăzile erau mai mult pe hîrtie și se vînturau

oamenii de la o brigadă la alta, acum ele s-au alcătuit temeinic și fiecarei brigăzi 1 s-a repartizat locul pe care avea să-l muncească în permanentă.

Trecuse primăvara și veni vara, cu zilele ei fierbinți, cu bătaia înceștată pentru a nu lăsa nici un bob din recoltă să se prăpădească. Niciodată încă, oamenii din Foltești n-au muncit cu atîta veselie și entuziasm. Întrecerea dintre gospodăriile din raion a reușit să zgîndăre ambiția oamenilor. „S-ar putea să ajungem în frunte, că doar nu ne-am logodit pentru veșnicie cu titlul de codăș” — ziceau ei.

Au terminat de secerat, cu mina, 700 hectare de grîu numai în 8 zile. Au fost tineri ca Maria Drozan și Anica Ciortan care, împreună, secerau cîte treizeci de ar în fiecare zi. Abia dacă dormeau cîteva ore într-o noapte. Anica Ciortan aminase pînă după seceriș și trerleș marea ei pasiune, cititul. Mulțumindu-se să asculte lectura făcută din zăre, în clipele de odihnă la cîmp, de către Gherghina Cornea, bibliotecara

Se trelerau cîte 32 vagoane în 24 ore, numai la hatoză, fără a mai pune la socoteală și ceea ce se trelera cu combina. Își infundau oamenii mina în grîu pînă la cot, ca într-o apă unduitoare și mă-tăsoasă la atingere. Ședința de analiză încă nu se tînuse,

dar fiecare a aflat de pe acum că s-au obținut în medie 2000-2100 kg. de grîu la hectar, că probabil valoarea zilei de muncă va fi de

vreo trei ori mai mare decît anul trecut. Unii, ca brigadierul comunist Ion Marcu, a cărui brigadă (a III-a) ieșise fruntașă în toate campaniile, știa și împărțea oamenilor socoteli mai amănunțite. Că fondul de bază în loc de 2.860.000 lei cît s-a planificat, va fi de vreo 3.600.000 lei, ceea ce arată că de acum încolo, pentru dezvoltarea în viitor a gospodăriei lor există o bază trainică.

— Bun e președintele nostru — spun cu mîndrie colectivității. Sever, dar drept. Pe tractoristul Pețu l-a trimis plocon la S.M.T. Chiraftei, pentru că l-a mințit. Zicea că l s-a defectat un șurub și cînd colo voia să tragă un pul de somn. Știe el, președintele, că arăturile acestea de vară trebuie să fie făcute cît mai degrabă. Și-apoi, e om care nu poate răbda lenea. Nu știi, se ducea acasă, în fiecare zi la cel ce nu prea obișnuiau să lasă la lucru și încă dimineață, să le amintească că îi așteaptă cîmpul?

— Da! Un președinte vrednic îl molipsește și pe alții de vrednicie..

E ABRAHAM

Sistemul de irigație Stoenești-Scărișoara, regiunea Craiova, dat parțial în exploatare la 20 mai a.c. va asigura irigarea unei suprafețe de 2.000 hectare. În fotografie: gurile de alimentare cu apă a canalului principal de irigare de la stația Stoenești, raionul Caracal.

CIOCÎRLIA

Cînd holdele erau ale boierului Ciocîrlia plîngea în slăvile cerului

Soarta lui Ion, de domni pingărită
Supusă la foame, cu zdrențe cirpită.

Țăranii o chemau să vină la ei
Să-și moaie ciocul în terci și-n mujdei

Că alte merinde sărăcul n-avea
Cîntăreței la prînz ca să-i dea.

Mai ieri am văzut-o din nou pe cîmpie
Îi saluta pe Ion și pe Mărie

Și se bucura din inima toată
Că masa lui Ion acum e bogată,

Că de, de cînd holdele-s îmbrățișate
Omul are în traistă de toate

Fericită, pornise sub raze de soare
Holda lui Ion în lung s-o măsoare.

Degeaba, o prinse în zbor asfințitul
Și holdei tot nu-i aflase sfîrșitul.

Atunci spre slavă din nou s-a nălțat
Să-i cînte lui Ion cu tril infocat.

GEORGE CIUDAN

SCHEMBUL DE MINE

În zilele de 18, 19 și 20 august a.c., într-o atmosferă de clocotitor entuziasm tineresc, s-au desfășurat lucrările celui de-al III-lea Congres al U.T.M. Adunați în cadrul feeric al noii săli a Palatului R.P.R., reprezentanții celor peste 1.900.000 de utemiști din uzine, fabrici și laboratoare, de pe șantierul marilor construcții și din abatalele minelor, de pe ogoare și din școli au analizat temeinic și multilateral, cu înalt simț de răspundere, activitatea și îndeplinirile lor de până acum, stabilind totodată, în lumina hotărârilor celui de-al treilea Congres al P.M.R., sarcinile ce revin pe viitor Uniunii Tineretului Muncitor, organizația în rândurile căreia sînt concentrate cele mai bune, mai capabile și conștiente forțe ale tinerii noastre generații.

Demnă continuatoare a glorioaselor tradiții revoluționare ale U.T.C., Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea partidului, mobilizează masele largi ale tineretului pentru a aduce un aport cât mai însemnat la cauza înfăptuirii poporului muncitor pentru îndeplinirea mărețelor opere de construcție socialistă în patria noastră. La strung sau la volanul tractorului pe șantierele de construcții ale marilor obiective industriale sau în activitatea obștească, pe frontul muncii culturale tineretului — și în primul rînd utemiștii — s-au situat la un loc de cîmp, promovînd nenumărați fruntași ai producției industriale și agricole, inovatori și raționalizatori. Puterea populară a creat tineretului cele mai prielnice condiții pentru afirmarea și continuarea dezvoltării a prețioaselor calități și trăsături caracteristice acestei vîrste de aur: avîntul și inițiativa, năzuința spre fapte mari, dragostea de viață și de frumos, setea de cunoaștere, dorința de a fi cît mai folositor patriei și poporului muncitor. Ocupîndu-se permanent, cu grijă părintească, de partea schimbului nostru de mine, partidul a deschis tineretului cale largă spre cele mai înalte culmi ale științei și culturii, inițind un vast proces de școlarizare și calificare superioară, ce trece prin școala muncii în fabrică, uzină, gospodărie agricolă de stat sau colectivă. Muncitor elev Muncitor student. Iată noțiuni care astăzi se împerechează în mod firesc, cazurile care le confirmă numărîndu-se cu zecile de mii. Așa ceva era cu totul de neconceput înainte vreme, sub stăpînirea regimului burghez-moșieresc. Pe atunci moșierii se învîrteau „pe furate”, în condiții de crîncenă exploatare; porțile școlilor erau închise pentru fiii oamenilor muncii; talentele și aspirațiile acestora erau strivite și înăbușite cu cruzime.

Tineretul nostru are fericirea de a trăi într-o patrie liberă, înflori-toare în glorioasa epocă a construcției socialiste, cînd idealurile pentru care au luptat și s-au jertfit alți generații de luptători revoluționari se împlinesc aievea. Această minunată cruță să fie tînăr în această strălucită contemporaneitate, să-ți identifice propria tinerețe cu tinerețea patriei iubite, să trăiești în mijlocul eroicei opere a construcției socialiste, tu însuși erou al acestei construcții magnifice! Viața ta capătă un sens extraordinar de bogat și o imensă plenitudine; visurile se înapătesc culezătoare și zborul lor nu se iesește în rătăcirii zadarnice, ci se îndreaptă realist, pe fundalul luminos al certitudinilor, spre împlinirea viitoare. Privim cu încredere viitorul, care ne este de pe acum cunoscut. Imaginea lui o găsim cristalizată în mărețul program de perspectivă stabilit de partid. Ceea ce astăzi este doar proiect, mine va deveni fapt prin munca milioanele de oameni vîrstnici și tineri, de la orașe și sate. Vor fumea coșurile uriașului combinat siderurgic de la Galați și milioanele de tone de produse vor iesi de pe toanele celor 180 de întreprinderi și aproape 300 de secții noi ce vor intra în funcțiune în următorii șase ani; vor străluci în toate satele lămpile lui Ilie și de pe cîmpurile țării se vor șterge ultimele răzoare; vom ajunge ca toți copiii să fie cuprinși în învățămîntul general de 8 ani; va crește din an în an belșugul

Este într-adevăr o fericire să fii tînăr și să participi cu tot elanul la îndeplinirea unor asemenea obiective pline de măreție, să trăiești în iureșul unei asemenea ofensive pentru bunăstare și fericire.

Cel de-al III-lea Congres al U.T.M. a dat glas dragostei, recunoștinței și devotamentului neîjarmurit față de cauza partidului, patriotismului fierbinte al tinerii generații și internaționalismului său socialist, hotărîri sale unanime de a nu-și precupeți forțele pentru victoria cauzei socialismului și comunismului, pentru apărarea nobilei cauze a păcii.

Partidul nostru acordă o înaltă apreciere contribuției aduse de tineret la victoriile de importanță istorică obținute de poporul nostru muncitor în opera de construcție socialistă. În salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului al III-lea al U.T.M. de către tovarășul Nicolae Ceaușescu se arată că: „În condițiile noii etape de dezvoltare a țării noastre, crește considerabil rolul Uniunii Tineretului Muncitor, ajutorul credincios și de nădejde al partidului, care are sarcina de a desfășura o intensă muncă de educare comunistă și de mobilizare a întregului tineret muncitoresc, sătesc și studios în marea bătălie pornită de poporul muncitor pentru îndeplinirea mărețului program adoptat de partid”.

În complexul sarcinilor ce revin organizațiilor U.T.M. din toate ramurile economiei naționale, organizațiile de față au la datorie depline să desfășoare o largă muncă politică în rândurile tineretului sătesc pentru ca el să devină un animator al luptei pentru terminarea procesului de transformare socialistă a agriculturii, dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective și creșterea continuă a avuției obștești; să răspîndească cunoștințele agrozootehnice în rândurile întregului tineret de la sate pentru ca el să contribuie activ la creșterea continuă a producției agricole.

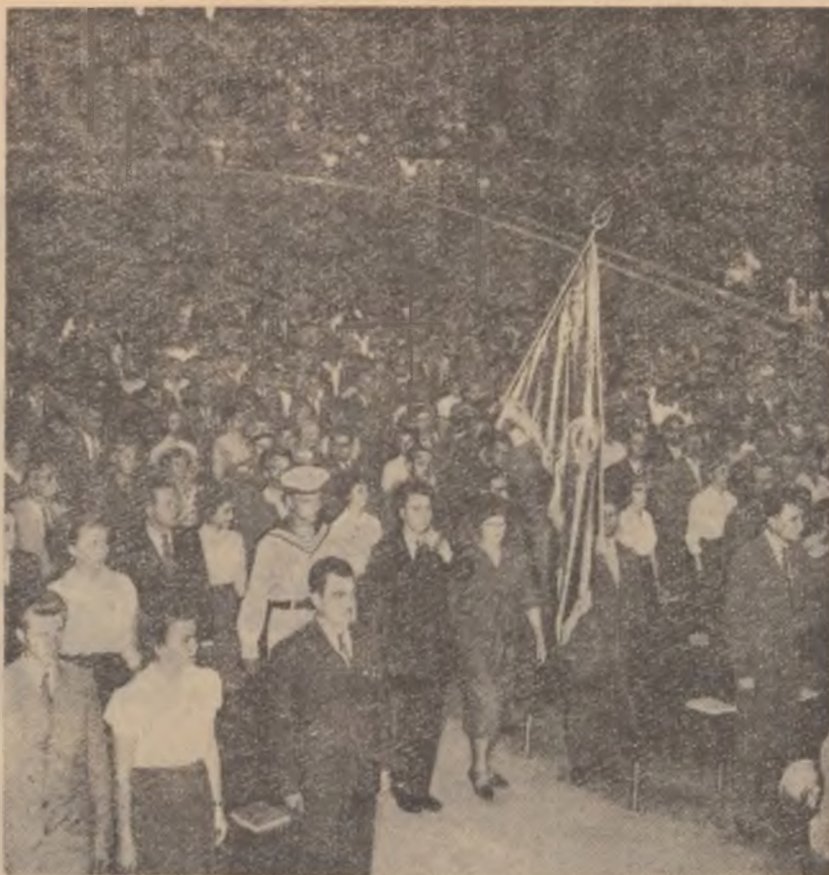
O grijă deosebită trebuie să acorde U.T.M. mobilizării tinerilor din G.A.S. în lupta pentru sporirea necontenită a producției vegetale și animale, îndrumării tinerilor mecanizatori din G.A.S. și S.M.T. pentru creșterea continuă a calificării profesionale, pentru a fi în stare să îngrijească și să minusculeze bine tractoarele și mașinile ce le sînt încredințate, să efectueze lucrări de cea mai bună calitate și cu preț de cost cît mai redus”.

Nu încapă îndoielă că harnicul și înzestratul nostru tineret muncitoresc, sătesc și studios, în frunte cu utemiștii se va achita cu cinste și pe viitor de sarcinile mari încredințate de partid. Chezășie stau importanțele realizării dobîndite pînă acum și insuficiența cu care milioanele de tineri de pe întreg cuprinsul țării, prin activitatea lor de zi cu zi, prin mii de inițiative și acțiuni patriotice, participă la traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al treilea Congres al partidului.

Scrîsoarea Congresului al III-lea al U.T.M. adresată Comitetului Central al P.M.R., tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, subliniază cu deosebită tărie faptul că izvorul tuturor succeselor obținute de tineret este conducerea de către partid a Uniunii Tineretului Muncitor. Partidul a dat tineretului un țel clar și luminos și îl călăuzește cu fermitate pașii spre îndeplinirea lui.

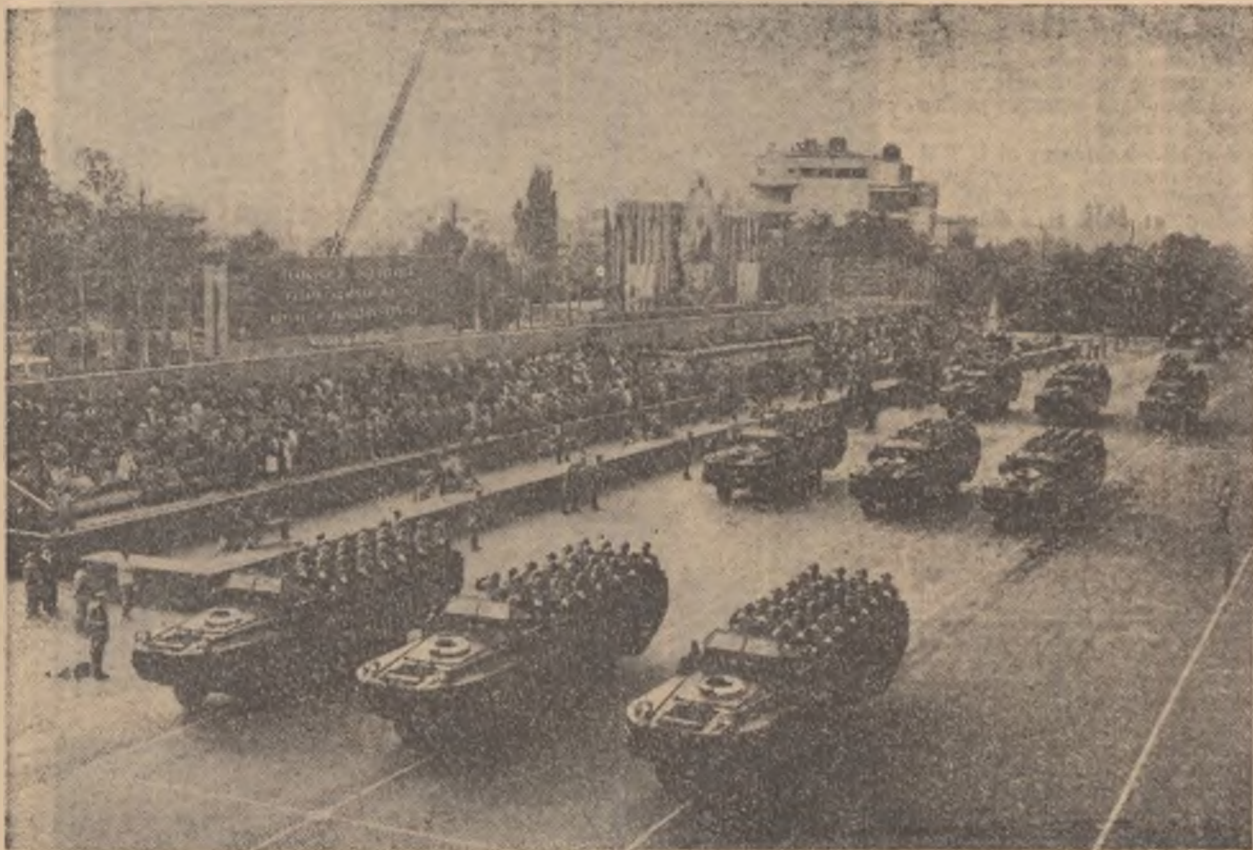
„Uniunea Tineretului Muncitor, — se spune în scrîsoare — mai strîns unită ca oricînd în jurul partidului nostru iubit asigură conducerea partidului că se va dovedi demnă de minunatele tradiții revoluționare ale U.T.C.-ului va mobiliza întregul tineret al țării la îndeplinirea mărețului program al partidului, pentru făurirea vîrșii tot mai îmbelsugate și mai luminoase pe care a visat-o și pentru care s-au jertfit alți dintre cei mai buni fii ai poporului muncitor.

Sub steagul roșu al glorioșului nostru partid, cu credința nestrămutată în forța alotbiruitoare a învățăturii marxist-leniniste popăm înainte împreună cu întregul popor muncitor în lupta pentru victoria deplină a socialismului, spre zorile însorite ale comunismului”.

Aspecte de la lucrările celui de-al III-lea Congres al U.T.M.

Parada militară și marea demonstrație a oamenilor

Parada militară a demonstrat puterea și capacitatea armatei noastre populare — scut al cuceririlor revoluționare obținute de oamenii muncii.

În nesfârșite coloane au demonstrat oamenii muncii din Capitală

Din cuprișul regiunii, au venit numeroși colectivizati

(Urmare din pag. 1-a)

fanterștii și desanți aeroambarcați pe mașini de diferite tipuri.

Defilează pontonierii regimentului care poartă numele lui „Eftimie Croitoru”, erou al războiului antihitlerist.

Zgomotul motoarelor se întărește, se transformă într-un vâjzet care acoperă fanfara. Tractoare pe șenile tractează prin fața tribunelor artilerie de calibre diferite, tunuri, obuziere și aruncătoare de mine. E o imagine sugestivă a forței armatei noastre populare.

Defilează artileria cu reacție, artileria antiaeriană. În același timp, cerul este săgetat de formații de avioane cu reacție.

Parada militară este încheiată de coloana tancurilor și autotururilor. Inceț, încet, vâjzetul motoarelor se pierde în depărtare.

Parada militară a demonstrat că forțele noastre armate stau cu vigilență la postul de onoare ce le-a fost încredințat, fiind apărătoare de nădejde ale cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, ale mărețelor cauze a păcii.

Trec gărzile muncitorești

În piață răsună acum puternicele acorduri ale „Marșului partizanilor”. Apar oameni îmbrăcați în frumoase șalopete albastre, cu miinile încheștate pe patul armei, cu privirea dîră și avîntată. Sînt membrii gărzilor muncitorești, urmașii ale vitezelor formațiunii patriotice care, în urmă cu 16 ani, la chemarea partidului comunistilor, au luptat pentru eliberarea țării de sub jugul fascist și pentru alungarea ocupanților fasciști.

Defilarea gărzilor muncitorești, evocă faptele de un înalt patriotism și eroism de care au dat dovadă oamenii muncii în acele zile fierbinți ale lui august '44. Fiind la înălțimea glorioaselor tradiții de luptă ale clasei noastre muncitoare, gărzile patriotice au înscris atunci pagini nemuritoare în istoria nouă a patriei.

Defilarea gărzilor muncitorești exprimă hotărîrea poporului nostru muncitor de a apăra cu strășnice realizările obținute în anii regimului democrat-popular sub conducerea partidului.

Florile patriei

Pentru un moment, imensa piață rămîne goală. Apoi, își face apariția o fetiță fluturînd două stegulețe. Și deodată, piața este inundată cu o bogăție de culori, transformîndu-se într-o uriașă grădină. Prin ea pășesc acum florile patriei, pionierii și școlarii.

„Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită” stă scris pe una din pancarte. Din coloană se desprinde un grup de pionieri și pioniere care urcă la tribuna oficială. Este emoționant momentul cînd ei oferă buchete de flori conducătorilor partidului și guvernului.

În această mare multicoloră distingem frumoase care alegoric simbolizînd minunatele condiții de învățatură și de odihnă pe care le au copiii în patria noastră. Pionierii poartă cu mîndrie manualele școlare pe care de acum înainte le primesc gratuit și ca răspuns la grija partidului ei flutură note de 9 și 10.

Din mijlocul se înalță spre al de baloane mult bucuriei vîjzete albi — simbol al gîdei oamenilor muncitori care veghează pe copilărie să nu se pierdă în urgia unui nou război.

Submarinilor

Spre piață se uriaș fluviu mult el freamătuțu mu fabricii și uzinei, goare, de pe șanții, din instituții, artă și cultură. M scandează într-un

„Cu partidul Vom avea vi

Portretele lui partidului nostru tricolore, mîile de flori, pancarte alegorice, bucurii, din instituții, artă și cultură. M scandează într-un cu litere mari, glorioasa zi a e gust — își fac a mele grupuri de reprezentanții ce prinderii industrii August, Tudor ă ta Roșie. „Infăpt gresului al III-l Muncitoresc Ror ca sub care oam monsi voruța ci cu perseveren rea mărețelor sa șase ani.

Privirile asist sînt atrase de giști de la uzinel formează o garc lul de producți Mîniștri — înalt

Tin

Un car alegoric al sportivilor

anilor muncii din Capitală

niilor manifestații
bastrul cerului sute
colore ca semn al
le azi și porumbel
l păcii, atit de dra-
ncii de pretutindeni
ntru ca frumusețea
nal fie tulburată de
zabol.

steagul victoriei

Indreaptă acum un
licolor, aducind cu
ncil însuflețite din
de pe înfrățitele o-
lierele de construc-
și așezăminte de
il și mii de oameni
singur glas:

nostru-n frunte
ctorii multe."

șilor conducători ai
steagurile roșii și
l mii de buchețe
ele, graficele, ca-
loanele multicolore
a. Nu știu unde să
Cu o lozincă scrisă
urii, care slăvește
iberării — 23 Au-
ariția în plată pri-
demonstrații. Sint
or mai mari între-
le din raloanele 23
ladimirescu, Grivi-
um hotărârile Con-
a al Partidului
in!" — este lozincă
nii muncii au de-
x femeie a mun-
ă pentru îndeplini-
cincii din planul de

ștel din tribune
rupul de metalur-
„23 August“ care
în jurul drapelu-
Consiliului de
distincție acordată

de curind acestul harnic colectiv, ca
prețurile pentru realizările deosebite
obținute în cursul anului trecut.
Muncitorii din această importantă
întreprindere a industriei construc-
toare de mașini sint mindri că și-au
depășit angajamentele luate în cin-
stea marii aniversări. Ei au realizat
peste plan: 1236,3 tone oțeluri,
1.016 tone piese brut turnate, trei
motoare de 450 C.P., 12 vagoane
marfă, 34 vagoane cisternă, 84 tone
linii de ciment și peste 6 milioane
lei economii în șapte luni.

Alături de metalurgiștii uzinelor
„23 August“ demonstrează construc-
torii de mașini agricole de la uzinele
„Vasile Roață“. Ei au livrat de
pe acum agriculturii, pentru cam-
pania de toamnă, sute de semănători
universale de tip nou, modernizate.

Prin mulțimea de demonstrații,
un car alegoric, înfrățind dezvoltarea
și modernizarea transporturilor
și telecomunicațiilor în următorii
șase ani, deschide drum coloanelor
oamenilor muncii din raionul Grivița
Roșie. Sub o mare de steaguri
roșii și tricolore pătrund în plată ce-
feriștii de la Atelierele „Grivița
Roșie“. Ceferiștii raportează azi
cu mândrie partidului și guvernului
că planul producției globale pe pri-
mele opt luni a fost îndeplinit, că
strădanțiile depuse pentru îmbunătă-
țirea calității reparațiilor locomoti-
velor și vagoanelor, pentru reduce-
rea imobilizării acestora în ateliere,
i-au adus în fruntea întrecerii cu
celelalte ateliere din țară.

Pentru toate realizările dobândite
în cei 16 ani de viață nouă, oamenii
muncii își îndreaptă gândurile spre
marea noastră prietenă Uniunea So-
vietică și își exprimă via mulțumire
și recunoștință pentru ajutorul mul-
tilateral și dezinteresat pe care ni-l
dă poporul sovietic — constructor al
comunismului. Zecile de mii de de-
monstrații au scandat cu dragoste
fierbinte:

„R.P.R. — U.R.S.S.,
Sint în vecl prietene“.

Fruntașii recoltelor de aur

În marea piață apar, în sunetele
tarafurilor populare, îmbrăcați în
piloarești costume naționale, grupuri
de oameni ai muncii de pe ogoarele
regiunii București. Piața se trans-
formă parcă într-un ogor undulor.
Sint colectivisti de frunte, mecani-
zatori din G.A.S. și din S.M.T. care
contribuie zi de zi la dezvoltarea
vertiginoasă a agriculturii socialiste.
În cinstea celei de-a 16-a aniversări
a eliberării patriei noastre un nu-
măr de 34 gospodării agricole de
stat din regiunea București au recol-
tat mai mult de 2.000 kg. de grâu
la hectar, iar alte 13 gospodării
peste 2.500 kg. la hectar.

Un panou înfrățiază pe un fond
auriu o mare tălăzuită de grâu, cifra
de 3.029 kg. de grâu la hectar
obținută la G.A.S. „I. L. Caragiale“.
Până acum lucrătorii din gospodă-
rile agricole de stat din regiunea
București au livrat statului peste
plan mai bine de 20.000 tone de
grâu.

Colectiviștii pășesc cu mândrie.
Gospodăriile agricole colective din
Ceacu sau Călărași Vechi, Gheor-
ghe Lazăr sau Bucu, Grindu sau Ion
Roață, Valea Roșie sau Radovanu și
foarte multe altele își măsoară ave-
rea obștească în milioane de lei. Re-
zultatele lor au convins zeci de mii
de alte familii de țărani din regiune
să treacă pe calea agriculturii socia-
liste. Agricultură regiunii București
este cooperativizată, iar în raloanele
Călărași și Alexandria colectivizarea
s-a terminat.

„Să muncim cu abnegație pentru
înfăptuirea mărețelor obiective ale
Congresului al III-lea al P.M.R.“ —
scrie pe unul din panourile purtate
de colectivisti și care exprimă însu-
fletirea țărănimii muncitoare din re-
giunea București de a contribui cu
toată priceperea pentru dezvoltarea
agriculturii socialiste.

Cu trupul oțelit

Dinspre statuia Aviatorilor, apar
coloanele sportivilor. Astăzi, datorită
grijii partidului și guvernului, spor-
tivilor au la dispoziție numeroase sta-
dioane și săli de sporturi.

Așa cum ne-au obișnuit în fiecare
an, sportivii înscriu cu trupurile lor
cuvinte dragi poporului nostru. În
acordurile unui imn, sportivii îm-
brăcați în alb alcătuiesc data marii
sărbători — 23 August. Se întonea-
ză un fragment din Imnul de Stat în
timp ce un ansamblu tricolor, în-
scrie inițialele R.P.R. Alt grup de
sportivi, în evațiile mulțimii, for-
mează inițialele P.M.R.

Sărbătorirea zilei de 23 August
este un nou prilej pentru tineretul
nostru de a-și exprima dragostea și
recunoștința față de marea noastră
prietenă și vecină. Trupurile sporti-
vilor, îmbrăcate în costume roșii,
formează acum patru litere uriașe:
U.R.S.S.

Tradiționala paradă militară și
demonstrația oamenilor muncii s-a
încheiat cu intonarea Internaționalei.

În după-amiaza zilelor de marți
și miercuri oamenii muncii din Ca-
pitală au petrecut clipe plăcute asis-
tând în parcuri și piețe la reușite
spectacole prezentate de formații ar-
tistice de amatori.

Aspect de la demonstrația oamenilor muncii din Constanța

SARBĂTORIREA ZILEI DE 23 AUGUST ÎN ȚARĂ

Dimineața zilei de 23 August 1960.
Orașele și satele patriei noastre, ogoa-
rele și șantierele, întreaga țară s-a în-
vesmântat în frumoasa și strălucitoa-
rea haină de sărbătoare. Steaguri trico-
lore și roșii, lozinci cu litere de aur,
panouri, grafice cu săgeți roșii urcând
tot mai sus, ghirlande de flori multico-
lore au împodobit furnalele și sondele,
clădirile uzinelor și fabricilor, siluetele
zvelte ale noilor construcții, șantierele,
orașele și satele patriei. Imaginea a-
ceasta mărețată a fost întregită de
însuflețirea oamenilor muncii care în
coloane masive au străbătut străzile
orașelor, au trecut prin fața tribunelor,
manifestându-și dragostea și recunoș-
tința fierbinte față de partidul nostru
care le călăuzește cu înțelepciune pașii
pe drumul construirii socialismului, al
făuririi unei vieți îmbelșugate.

Abia se iviseră zorii purpurii al dî-
mineții și străzile cetății de foc a oțelu-
lui, Hunedoara, au fost inundate de
entuziasmul miilor de demonstrații.
Primiți cu aplauze îndelungate, au tre-
cut prin fața tribunei, în coloane com-
pacte siderurgiștii marelui combinat
hunedorean. Pe fețele lor se puteau citi
bucuria vieții noi pe care o trăiesc ac-
cum, mândria frumoaselor realizări pe
care le-au dobândit în cinstea marii
sărbători. Luptând neobosiți pentru tra-
ducerea în fapte a mărețelor sarcini
trasate de cel de-al III-lea Congres al
P.M.R., muncitorii de la furnalele noi
au obținut în lunile iulie și august,
față de realizările mediei de anul trecut,
un spor de producție de 123 kg. de
fontă pe metru cub volum util de fur-
nal și zi calendaristică și au realizat
1.800.000 lei economii la prețul de cost.
Cu aceeași mândrie au demonstrat și
laminatorii, inițiatorii acțiunii de scur-
tare a timpului de laminare a fiecărui
lingou de oțel. 39.000 tone de laminat
peste plan — iată una din realizările cu
care laminatorii au cinstit luminoasa zi
de august.

Cu un deosebit entuziasm au demon-
strat oamenii muncii din Orașul Stalin,
orașul care a dat țării primele tractoare
și autocamioane. Prin fața tribunelor
au trecut constructorii de tractoare de
la uzinele „Ernst Thälmann“. Graficele
și pancartele au prezentat bilanțul suc-
ceselor cu care ei au întimpinat cea
de-a 16-a aniversare a eliberării patriei
noastre: 8.000.000 lei economii, 429 tone
metal economisit din care se pot fabri-
ca 132 de tractoare, 480 de tractoare
produse peste plan. În același timp ei
au vestit că lucrează în contul zilei de
4 septembrie.

Sub faldurile drapelului roșii și tri-
coloare au defilat și constructorii de
autocamioane de la uzinele „Steagul
Roșu“. Intrecându-se cu harnicii con-
structorii de tractoare, colectivul uzinelor
„Steagul Roșu“ a produs peste plan 30
de autocamioane. Cele peste 113 milioane
lei economii la prețul de cost, rea-
lizate de la începutul anului și până
acum de întreprinderile din regiune,
precum și alte succese însemnate pe
care le-au dobândit, stau cheazășie fap-
tului că oamenii muncii din regiunea
Stalin sint hotărâți să contribuie cu pu-
teri sporite la înfăptuirea sarcinilor
trasate de cel de-al treilea Congres al
P.M.R.

Demonstrația oamenilor muncii care
a avut loc în orașul Constanța a oferit
miilor de participanți imaginea gran-
dioasă a acestei regiuni care în cei 16
ani de la eliberarea patriei noastre s-a
dezvoltat într-un ritm impetuos. Mun-
citorii din întreprinderile industriale,
de construcții și transporturi din regiune
au raportat că planul de producție
pe primele 7 luni ale anului a fost în-
trecut la ciment cu 5 la sută, la su-

perfosfați cu 9 la sută, la acid sulfuric
cu 2,4 la sută, la semiceluloză cu 36 la
sută, iar la transporturile maritime cu
8,8 la sută.

Cu aplauze îndelungate au fost în-
timpinate coloanele oamenilor muncii
din agricultura regiunii. Gospodăriile
agricole de stat au livrat până acum la
fondul central 18.000 tone de grâu peste
prevederile planului, iar gospodăriile a-
gricole colective au contractat cu 24 la
sută mai mult grâu decit anul trecut.
Dezvoltarea economică multilaterală a
gospodăriilor agricole colective a dus la
o radicală îmbunătățire a vieții colec-
tivistilor. Aproape 150 de sate au fost
electrificate și 80 radiificate, peste
33.000 de colectivisti și-au construit
case noi sau și-au renovat pe cele
vechi.

Zeci de mii de oameni ai muncii au
manifestat îndelung pentru unitatea de
nezdruccinat dintre partid, guvern și
popor, pentru înfăptuirea perspective-
lor luminoase deschise de partid, po-
porului nostru, pentru continua întărire
a lagărului păcii și socialismului în
frunte cu Uniunea Sovietică.

În centrul bătrânului port dunărean
Galați, pe locurile acoperite până mai
ieri de ruinele lăsate de hitleriști, se
înaltă acum blocuri moderne în care
locuiesc mii de oameni ai muncii.
Orașul Galați s-a transformat într-un
imens șantier și-și schimbă înfrățirea
de la o zi la alta. Steaguri roșii și
tricolore fluturau deasupra noilor con-
strucții ca și pe schelele viitoarelor lo-
cuințe. În această atmosferă s-a desfăș-
urat demonstrația aniversării a 16 ani
de la eliberarea țării noastre de sub
jugul fascist. Demonstrația a fost des-
chisă de constructorii navali. Pentru
succesele obținute în producție, ei sint
apreciați și stimați de oamenii muncii
din întreaga țară.

La cea de-a 16-a aniversare a elibe-
rării patriei noastre de sub jugul fas-
cist oamenii muncii din orașul și re-
giunea Galați și-au manifestat puternic
dragostea nețărmurită față de partid
și față de cauza socialismului, expri-
mându-și în același timp hotărârea de
a munci mai mult pentru a da viață
sarcinilor planului de 6 ani, care des-
chide mărețe perspective țării noastre.
Oamenii muncii din bătrânul port du-
nărean au manifestat sub semnul bu-
curiei pe care o trăiesc astăzi ca locui-
tori ai viitorului mare centru siderur-
gic al țării, ce se va ridica în anii ur-
mători ca urmare a hotărârilor adopta-
te de cel de-al III-lea Congres al par-
tidului și care va contribui puternic la
dezvoltarea bazei tehnico-materiale a
socialismului, la înflorirea vieții lor și
a întregului popor.

În toate orașele patriei noastre au a-
vut loc asemenea însuflețite demonstra-
ții care au constituit o expresie grăitoa-
re a unității de nezdruccinat dintre
partid, guvern și popor. Milioanele de
oameni ai muncii și-au exprimat cu
prilejul marii sărbători naționale a
poporului nostru hotărârea fermă de a
da viață grandioaselor sarcini stabilite
de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.,
de a depune toate eforturile pentru
dezvoltarea necontenită a economiei
naționale, pentru desăvârșirea con-
strucției socialiste în scumpa noastră
patrie, Republica Populară Română.

reșea și voioșia s-au revărsat în marea piață

Cintec, joc, vote bună

Intilnirea

POVESTIRE

Era în toamna anului 1944.

Trupele române și sovietice încă nu intraseră în Tg. Mureș, iar autoritățile fasciste luaseră hotărârea să evacueze cu forța locuitorii din satele de prin împrejurimi.

Cel din Chinari fură siliiți și ei să părăsească satul, deși frontul era încă departe. Doar în serile liniștite de septembrie, se auzeau, ca din adâncuri, bubuituri surde.

Oamenii erau necăjiți și revoltați. Cum să-și părăsească locuințele satul, să lase totul baltă și să plece „la dracu'n praznic”, numai de hatrușul minunilor și momellilor scoornite de hitleriști?

Toamna se arăta bogată și darnică. Roadele grâdinilor, livezilor și lanurilor cu cucuruz ca pădurea așteptau să fie culese.

Prin gospodăriile țărănilor, erau cantonate noi trupe hitleriste. În fiecare zi, noaptea îndeosebi, dispăreau porci, vite, cereale pentru care comandamentul german nu dădea nici o socoteală. Se rechiziționau ultimele căruțe. Nu mai existau decât care reformate, vaci slăbite de muncă și nehrănă, prea slăbite ca să poată supraviețui pribegiei. Oamenii își puneau hatnele în desagi, ceva mîncare în tralstă, își luau nevasta și copiii de mîna și porneau la drum, în ciuda voinței lor.

Ion Murăș, destul de spusesse honvezilor că nevasta

săptămîna, cine știe prin ce locuri necunoscute, fără mînașă, fără nici un sprijin.

Ion n-a avut încotro și-a înjugat vaca la car. Tremura carnea pe el de minie. Totuși, căuta să pară calm ca să le mai liniștească pe femelle ce începuseră a boi. Lelea Fira bătrîna, își pierduse capul cu totul. Căuta covățica în care să scalde copilul cînd se va naște, și ținea în mîna un scănel de care n-avea nici o trebuință.

— Da urcă-te o dată, mamă și să pornim!

Ajunseră pe seară în satul Păcurenii, unde se posiră la casa lui Istvan Gyula. Mai departe, pe șoseaua Fărăgăului, nu se urniră. Unde să se mai ducă? Dinspre răsărit, orizontul cuprins de nori cenușii, scăpăra. Pe valea Mureșului se vedeau noaptea sate în flăcări. Oamenii veniți dintr-acolo spuneau că hitleriștii în retragere dădeau foc caselor și aruncau podurile în aer.

Armata române și sovietice înaintau dinspre Băghin, pe vale. Se spunea că unități puternice trecuseră Mureșul la Gornești, eliberaseră Voevodeni și Toldatul, înaintînd spre Păingeni.

Ion Murăș, ascuns în casa lui Istvan, stătea pe lîngă nevastă-sa care, hurducăită pe drum, trebuia să nască din ceas în ceas. Durerile facerii o apucaseră pe la asfințitul soarelui. Gemea, fără să strige prea tare, căci era o femeie răbdurică și nu vroia să-l mai supere și ea pe cel din jur.

Cu timpul bubuiturile începuseră să se audă tot mai aproape. Ba se auziră și mitralierele, iar cerul vijii de șuleratul ascuțit al gloanțelor rătăcite. Pădurea începuse să răsună, cu ecouri lungi, de glasul katiușelor. Se porni să cadă, oblic, o ploaie cu picuri mari și reci. Hitleriștii se tirau pe sub garduri, prin șanțuri, ca niște șerpi.

Ion se trezi deodată în casă cu un ofițer german care începu să scotocească, să vadă dacă nu erau ascunși partizani.

În lumina palidă a luminării, ud și răsuflînd greoi, părea o fantomă.

— Ieși afară, tilharule! — strigă Ion de se cutremură casa și, tot atunci, prinse covățica și-o trîni în capul neamțului. Amețit de lovitură și împiedicîndu-se de prag, acesta se prăbuși pe scări. Curentul unei explozii care lumină dintr-odată curtea, îl lpi de tîrnaț. Cîteva geamuri se sparseră, aruncînd din ferești țoalele atrîmate pentru camuflaj. Ion trase repede ușa în urma lui și o încule...

Pe la răsăritul soarelui, o patrulă sovietică ajunsese în capul satului, sus pe dîlmă. Oamenii țeseau de prin ascunzătorii la lumină. Pe sovietici îi întâmpinără cu pîine, sare, slănină și struguri.

În casa lui Istvan, un țipăt de copil pătrunse pe ochiul unui geam spart. Era băiat. Lăuza se simțea rău. Cu buzele arse, cu pleoapele învețite lăsate peste ochii duși în fundul capului, abia mai putea să geamă.

Ion Murăș ieși afară cu gîndul să cheme pe cineva în ajutor. Intîlni un ofițer sovietic însoțit de niște soldați. Lui Ion îi trecu prin mîntre un gînd:

„Îi este însărcinată și nu poate porni la drum, fusese amenințat cu armele.”

— Hai Ioane, să mergem! — îi strigase mamei. — Ce, vrei să te puște cîni de jindari?

Nevastă-sa, Ana, urcată pe carul cu lucruri, era tare necăjită și îngrijorată. Urma să nască într-o

„Ce-ar fi să-l întreb de-un doctor?” Cunoștea cîteva cuvinte rusești, așa că mai pe rusește, mai pe romînește, mai prin semne, îi explică ofițerului despre ce e vorba.

Nu trecu nici un ceas și o mașină se opri în fața porții lui Istvan. Din ea coborî un căpitan-medic prea tînăr pentru gradul lui. O față de băiețandru, cu ochi albaștri, gînditori și cu un zîmbet în colțul buzelor. Era de prin părțile Odesei și o rupea bînșor pe romînește. Lăuza îl făcu o injecție. Lăsă pe masă vată, bandaje, niște pastile, și îl dete lelei Fira cîteva sfaturi.

— Ceai, numai ceai să-l dai mamei și copilului. Zahăr o să vă aducă un soldat de al nostru.

— O țiră de ginars, să-i aline durerile, pot să dau?

— Cum?

— Ginars — vodcă — zice mama, — îl lămurî Ion.

— Nu, nu-l vole.

Medicul sovietic mai trecu și în alte zile. Ana se însănoșî. Începu să alăpteze și să mîncece cu poftă. Un ostaș sovietic îl aducea în fiecare zi pîine zahăr și mîncare caldă de la bucătăria companiei. De fiecare dată cerea voie să vadă copilul, ba uneori îl lua bînșor în brațe, că și el, după cum spunea, își lăsase acasă nevasta însărcinată.

Cînd îl vedea roșu la față, ca un măr de toamnă, clipind din gene la lumina soarelui, spunea:

— Eh, mamă, mamă! — și vorbele l se opreau în gît.

Cu Ion se putea înțelege mai bine. Numai cu femelle vorbea mai mult prin semne: „Vaini, mama, bu... bu... Hitler!” Atunci ridica pumnii, în semn de amenințare. Pe urmă zicea: „mîr, pace, mama, pace!”

Așa s-a întîlnit Ion Murăș cu ostașii sovietici, fără ajutorul cărora poate că n-ar mai fi ajuns să-și vadă nevasta și copilul în viață, și nici să se întoarcă la casa lui pentru liniștea căreia a plecat să lupte și el împotriva hitleriștilor.

ION CAZAN
corespondent voluntar

În primăvara anului 1957, pe adresa colhozului „Boreț” din raionul Bronițki, regiunea Moscova, sosi o scrisoare ce făcu imediat vîlvă și trecu din mîna în mîna. Nu fără emoție, inginerul agronom Serghei Mihailovici Skorniakov, citi adresa expeditorului: „Gospodăria agricolă colectivă „I. V. Miciurin”, comuna Jimbolia, regiunea Timișoara, R.P.R.”. Scrisoarea începea astfel: „Răsfoind una din revistele dv. de specialitate, am găsit în paginile ei un material ce înfățișează aspecte din viața colhozului „Boreț”. Fiindcă colhozul dv. nu este mare ca întindere și totuși e așa de bine organizat, ne-am gîndit că ne-ar fi de folos să intrăm în legătură cu dv., bînuind că drumul pe care l-ați parcurs este în mare parte identic cu drumul pe care îl parcurgem și noi în momentul de față...”

Urma o prezentare destul de amănunțită a gospodăriei colective din Jimbolia, a realizărilor și planurilor ei de perspectivă, după care, în încheiere, se găsea: „Noi știm că nu am făcut totul pentru a smulge solului—in sensul miciuriniștii al cuvîntului— producții deosebit de mari, lucru ce ne-a fost demonstrat de loturile demonstrative ale casei-laborator... Cu rezultatele pe care le vom obține în anii viitori, credem că veți putea fi mîndri că aveți în România prieteni de nădejde, care, urmîndu-vă pilda, depun

toate strădaniile să facă din gospodăria lor o gospodărie puternic dezvoltată, așa cum e colhozul dv.”. În numele colectivităților din Jimbolia, semnau președintele Niță Vasile, secretarul organizației de partid Iosif Meszaros și inginerul agronom Gheorghe Stănescu.

Membrii colhozului „Boreț” îm-

brățișară cu entuziasm ideea schimbării de experiență cu colectivitățile din Jimbolia. Într-o scrisoare comună, ei răspunseră că sint gata să împărtășească din experiența lor de vechi colhoznici, prietenilor romîni. Plicul ce sosi fără întîrziere la Jimbolia, conținea și o scrisoare a inginerului agronom Serghei Mihailovici adresată inginerului Gheorghe Stănescu: „Vă scriu separat, ca coleg. Și eu sint agronom. Lucrez în colhozul „Boreț” din 1948. Scrisoarea dv. și legătura cu dv. mă interesează în mod deosebit, deoarece am fost și eu în România și cunosc țara și poporul dv. care mi-au făcut o impresie plăcută. În timpul ofensivei armatei noastre, eu fiind militar, am trecut și prin România, ajungînd să cunosc destul de bine

orașe ca: Medgidia, Drăgășani, Craiova, Timișoara, Arad și altele...” Într-un al doilea plic, Serghei Mihailovici trimitea ca dar colectivităților două broșuri agrotehnice apărute sub semnătura lui, precum și monografia colhozului „Boreț” publicată de președintele Piotr Ajirkov în editura „Muncitorul Mosco-

PRIETENI de NĂDEJDE

vit”. Cele două scrisori ale prietenilor sovietici au fost citite într-o adunare a colectivităților și apoi afixate la gazeta de perete. De atunci, între colectiva „I. V. Miciurin” și colhozul „Boreț” s-a stabilit, în ciuda depărtărilor, o strînsă legătură.

Într-o nouă epistolă trimisă colegului său, inginerul Gheorghe Stănescu scria: „Am început să citesc cîte ceva din broșurile pe care ni le-ați trimis. Găsesc foarte multe lucruri interesante în aceste broșuri, fiindcă ele se referă la o unitate agricolă ce are aceeași structură ca și gospodăria noastră colectivă... Din scrisoarea dv. am dedus că ați cunoscut destul de bine țara noastră. Dar de atunci s-au schimbat multe, așa că voi avea sarcina de a vă ține la curent cu toate a-

ceste schimbări. Aștept numai scrisoarea dv. și întrebările la care vreți să vă răspund. Vă asigur că o voi face cu nespuse bucurie... Aș vrea să cunosc cîte ceva din organizarea muncii în colhoz. Ce specialități aveți și care este activitatea lor?”... Și din nou, la gazeta de perete a colectivei, a fost afixată scrisoarea de răspuns, și, alături de ea, documentatul articol al lui Serghei Mihailovici „Ce este important în munca agronomului de colhoz”.

Unui colhoz specializat în producerea de semințe, cum este „Boreț”, nici nu s-ar fi putut să nu i se propună un schimb de semințe. Este tocmai ceea ce a făcut în cele din urmă colectiva „I. V. Miciurin”. Răspunzînd unor întrebări ale colhoznicilor cu privire la cultura porumbului în regiunile răcoroase ale țării noastre, colectivitățile încheiau astfel: „Dacă credeți că puteți face un schimb de semințe cu noi, am face-o cu multă plăcere, interesîndu-ne mai ales semințe de legume”. Ca răspuns, pe lîngă obișnuitul plic, colectiva „I. V. Miciurin” a primit și cîteva săculeți cu semințe legumicole.

Corespondența dintre colectiva „I. V. Miciurin” și colhozul „Boreț” continuă, împlinînd o nouă și frumoasă filă din cartea de aur a prieteniei romîno-sovietice.

N. CULCEA

Tovarășă academician Raluca Ripan vorbind în cadrul unui miting din Moscova cu prilejul celei de-a 16-a aniversări a eliberării României.

Manifestări în străinătate cu prilejul aniversării a 16 ani de la eliberarea României

UNIUNEA SOVIETICĂ

La Moscova, Leningrad, Kiev și în alte orașe ale Uniunii Sovietice au avut loc adunări și reuniuni festive consacrate celei de-a 16-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

La adunarea festivă din Kiev au participat fruntași ai vieții publice din capitala Ucrainei. Poetul Nikolai Upenik și Vasili Preadko, șeful unei brigăzi de muncă comunistă de la uzina constructoare de mașini-unelte au rostit cuvântări în care au salutat pe oamenii muncii din R.P. Română.

La biblioteca publică din Leningrad „Salțikov-Șcedrin” s-a deschis la 23 August o expoziție de cărți și ilustrații consacrată celei de-a 16-a aniversări a eliberării României.

În capitala Gruziei Tbilisi, s-a deschis o expoziție de fotografii, care ilustrează succesele obținute de poporul român în construirea socialismului.

La Leningrad, Riga și în alte orașe ale Uniunii Sovietice, continuă festivalurile filmelor românești.

REPUBLICA SOCIALISTA CEHOSLOVACA

La Bratislava a avut loc o seară festivă organizată cu prilejul celei de-a 16-a aniversări a eliberării României. Frantisek Denes, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Slovac, membru al Prezidiului Consiliului Național al Slovaciei a vorbit despre succesele obținute de poporul român de la eliberarea țării de sub jugul fascist.

Au fost prezentate apoi filmele românești „Valurile Dunării” și „Homo sapiens”.

R. P. D. COREEANA

La 23 August ziarul „Nhandan” a publicat un articol în care salută sărbătoarea națională a poporului român, ziua eliberării țării de sub jugul fascist. În articol se subliniază progresele importante realizate în toate domeniile de poporul român în cei 16 ani care s-au scurs de la eliberare, precum și contribuțiile însemnate aduse de R.P. Română la cauza păcii în întreaga lume.

R. P. UNGARA

La cimitirul eroilor din Rákosliget-Buda-pestă, la mormântul eroilor români căzuți pentru eliberarea Ungariei au fost depuse în cursul zilei de 23 August coroane în semn de omagiu.

R. P. POLONA

În fața a peste 1000 de muncitori ai fabricii de autocamioane Lublin, în cadrul adunării festive închinată celei de-a 16-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, a luat cuvântul tov. Mieczyslaw Martin prim-secretar al Comitetului orașenesc al P.M.U.P. din Lublin și profesor D. Praporgescu, ambasadorul R.P. Române la Varșovia.

FRANȚA

În după-amiaza zilei de 23 August, ministrul R.P.R. în Franța, C. Nicuță a rostit o cuvântare în fața posturilor de radio franceze „France” cu prilejul celei de-a 16-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist.

PE SCURT PE SCURT PE SCURT

● Potrivit știrilor sosite din Laos, un detașament contrarevoluționar numărând 800 baionete a ocupat portul Sanekam pe fluviul Mekong situat aproximativ la 100 km. de capitala Laosului.

● La 22 august, în mica stațiune balneară Ștara din apropiere de Beirut s-a deschis conferința miniștrilor Afacerilor Externe din zece state arabe.

● Agenția centrală telegrafică coreeană relatează că peste 200 de locuitori din Cianian (provincia Kanșanul de Sud-Coreea de Sud) au avut o demonstrație la Pusan cerind pedepsirea candidatului din partea partidului democrat care și-a asigurat victoria în alegeri prin teroare și mită.

● La Tokio s-a deschis cel de-al VI-lea Congres al mameilor japoneze. La acest congres participă peste 10.000 de femei și mame din 46 de prefecturi ale țării, inclusiv din insula Okinawa. Vor fi discutate probleme privind apărarea copiilor de războaie, educarea tinerei generații, mișcarea pentru pace, democrație și progres.

● La 22 august medicii sovietici, sosiți la Leopoldville

pentru a acorda asistență medicală poporului congolez, au plecat la Stanleyville pe calea aerului.

● La 23 august a avut loc cea de-a 7-a ședință din acest an a Consiliului de Securitate pentru examinarea problemei admiterii ca membri ai Organizației Națiunilor Unite a unor noi state care au obținut recent independența.

● Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Dag Hammarskjöld o scrisoare în care i-a cerut numele guvernului U.R.S.S. să includă pe ordinea de zi a celei de-a 15-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U. problema „cu privire la primejdia ca adresa păcii generale pe care o prezintă acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Uniunii Sovietice”.

Scrisoarea este însoțită de o notă explicativă. „Violările frontierelor de stat și violarea suveranității unui alt stat — membru al O.N.U. în cazul de față Uniunea Sovietică, de către avioane militare americane, constituie acte directe de agresiune”, se spune printre altele în nota explicativă.

Un număr de circa 20.000.000 cetățeni japonezi din toate colțurile țării au luat parte la marșul de 10.000 kilometri organizat în preajma deschiderii la Tokio a celei de-a 6-a Conferințe Mondiale împotriva bombelor atomice și cu hidrogen și pentru dezarmarea generală și tota. În clișeu: participanți la marșul păcii din regiunea Kyushu purtând pe uniforme lor inscripții anti-americane.

Cronica EVENIMENTELOR INTERNAZIONALE

În scopul îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între state și al promovării ideilor păcii în rîndurile tineretului

Propunerile guvernului român cu privire la dezvoltarea colaborării interbalcanice și la crearea unei zone denuclearizate și fără arma nucleară în Balcani, au avut un rol important în mobilizarea forțelor iubitoare de pace din această zonă a Europei, bîntușă în trecut de conflicte și războaie nîmicioare. Iată că acum, guvernul nostru propune înscrierea a două puncte pe ordinea de zi a celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Primul punct se intitulă: „Acțiuni pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate dintre statele europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”. Guvernul R.P.R., cerînd să se includă acest punct pe ordinea de zi a celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., pornește de la considerentul că alături de acțiuni generale menite să înlăture sursa oricăror conflicte dintre state, este necesar să se întreprindă

și acțiuni care să înlăture sursele regionale de conflict și să contribuie la consolidarea relațiilor de bună vecinătate. În memoriul care însoțește aceste propuneri se arată că acțiunile care ar putea să se întreprindă ar fi adoptarea unor angajamente de către unele guverne europene de a se abține de la violență sau alte acte agresive în relațiile bilaterale, că s-ar putea iniția tratative pentru înlăturarea cauzelor ce pot crea încordare în relațiile bilaterale, s-ar putea încheia tratate de înțelegere și colaborare multilaterale și altele.

Cel de al doilea punct propus, intitulat: „Acțiuni pentru promovarea în rîndurile tineretului a ideilor păcii, respectului și înțelegerii între popoare”, are la bază constatarea că în anumite țări au avut loc manifestări rasiste, șovine și revanșarde, ceea ce contravine principiilor de bază ale O.N.U. În aceste manifestări a fost atras în primul rînd tineretul, de aceea apare necesitatea ca în rîndurile lui să se promoveze prin toate mijloacele idelle coexistenței pașnice, a înțelegerii și respectului reciproc între popoare, condamnării urii rasiale, a spiritului militarist revanșard și a propagandei de război.

Să înceteze imediat și necondiționat agresiunea împotriva Congoului

Republica Congo continuă să se afle sub semnul unor amenințări grave. Intervenția belgiană a eșuat, dar manevra lui Hammarskjöld tînde să înlesnească o intervenție americană sub steagul O.N.U.

În ședința specială a Consiliului de Securitate convocată la cererea secretarului general al O.N.U., pentru a discuta situația din Congo, Antoine Gizenga, șeful delegației republicii Congo a expus poziția guvernului său în legătură cu rolul O.N.U. El a cerut ca activitatea O.N.U. în Congo să fie înfăptuită în colaborare cu guvernul central și în conformitate cu rezoluțiile Consiliului de Securitate, să se evacueze imediat și necondiționat trupele care provoacă incidente și sînt ostile republicii. El a atras atenția Consiliului de Securitate că trimiterea de trupe belgiene pentru instruirea miliției guvernului marionetă, înseamnă de fapt a acționa împotriva

rezoluțiilor Consiliului de Securitate.

În cadrul ședințelor Consiliului de Securitate, Uniunea Sovietică și Polonia au apărut cu consecvență interesele republicii Congo. „Dacă însă agresorii nu se vor retrage din republica Congo — a spus V. V. Kuznetov, șeful delegației sovietice — și nu vor renunța la planurile de extindere a agresiunii, țările iubitoare de pace se vor afla în fața necesității de a lua și alte măsuri pentru curmarea agresiunii, corespunzător cu rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate”.

Procesul lui Powers — un proces împotriva imperialismului american

La Moscova a fost judecat și condamnat la zece ani privațiune de libertate, cu ispășirea primilor trei ani în închisoare, cetățeanul american Francis Gary Powers pentru crima de spionaj împotriva Uniunii Sovietice. Cele ce s-au dezvoltat la acest proces cu privire la stăpînii lui Powers, care l-au instruit și l-au trimis să tulbure seninul cerului deasupra Uniunii Sovietice, dau dreptul întregii omeniri să se constituie în parte acuzatoare. Zborul avionului pirat deasupra Uniunii

Sovietice putea să constituie cauza unei catastrofe înspăimîntătoare pentru omenire. „Este cît se poate de evident, a declarat procurorul general al U.R.S.S. — Roman Rudenko — că în condițiile cînd unele state dispun de arme nucleare și de mijloace de a le transporta aproape fulgerător la țintă, acțiunea agresivă săvîrșită de S.U.A. la 1 Mai 1960 împotriva Uniunii Sovietice face parte din crimele care pun în primejdie securitatea întregii omeniri și ar putea să aibă cele mai grave urmări pentru întreaga lume”.

Din depozitiile spionului Powers a reieșit fără putință de tăgadă că acest zbor provocator a fost premeditat, fiind destinat să zădărnicească conferința la nivel înalt. A reieșit că zborul de spionaj a fost efectuat sub conducerea directă a agenției centrale de investigații a S.U.A., cu știrea și consimțămîntul guvernului și al președintelui S.U.A., Eisenhower. Omenirea întreagă a putut să vadă că zborul provocator al avionului U-2 deasupra U.R.S.S. pilotat de Powers, constituie o verigă din lanțul provocărilor și actelor agresive, proclamate drept politică de stat în S.U.A.

Ședința pronunțată în procesul lui Powers a constituit, implicit, și o condamnare a acestei politici care nu ține seama de interesele omenirii și se joacă în mod criminal cu soarta ei.

